

[Hans Hækkerup]

sommerhusejer i Lumsås, der ikke vil acceptere den erstatning, han er blevet tilbudt for sit sommerhus, der er blevet smadret af et harpoonmissil den 6. september 1982?»

Begrundelse

Justitsministeriet har givet afslag på en ansøgning om fri proces, fordi socialindkomsten er for høj.

Bekendtgørelsen om fri proces giver imidlertid mulighed for at meddele fri proces på trods af, at socialindkomsten overstiger henholdsvis kr. 83.000 for ikke-forsørgere og kr. 110.000 for forsørgere, idet det i § 2 siges, at fri proces bør i almindelighed ikke meddeles, hvis ansøgerens socialindkomst overstiger de nævnte grænser.

I § 5 fastslås desuden, at fri proces undtagelsesvis kan meddeles, såfremt ansøgeren skønnes at have et ganske særligt behov for bistand eller sagens omkostninger skønnes at blive ekstraordinært store.

Karakteren af uheldet den 6. september 1982 burde gøre det naturligt at anvende undtagelsesmuligheden i bekendtgørelsens § 5.

Svar (23/2 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den konkrete sag vedrører størrelsen af en erstatning til en sommerhusejer i anledning af det nævnte uheld.

Forsvarsministeriet har ladet sommerhusejerens forsikringsselskab taksere skaderne og udbetale erstatning, hvorefter forsvarsministeriet har refunderet selskabet det udbetalte beløb.

Sommerhusejeren ønsker nu at anlægge sag mod forsvarsministeriet med påstand om en højere erstatning og har i den anledning ansøgt om fri proces. Såvel Københavns overpræsidium som justitsministeriet har meddelt afslag herpå under henvisning til, at ansøgerens socialindkomst væsentligt overskrider de fastsatte grænser herfor. Justitsministeriet har samtidig ikke fundet, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at der uden hensyn til ansøgerens økonomiske forhold burde meddeles fri proces, hvilket man har meddelt ved skrivelse af 10. januar 1984.

Spm. nr. S 101

Til **arbejdsministeren** (17/2 84) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvilke overvejelser har ligget bag, at der i denne måned er givet forlængelse af dispensationen for anvendelse af asbest i eternitproduktionen, og at F. L. Smidths eternitfabrik i Ålborg således kan importere asbest til fabrikkens produktion efter 1. januar 1985?«

Begrundelse

Arbejdsministeriets bekendtgørelse af 13. november 1979 indeholder et generelt forbud mod asbest – dog med visse undtagelser, og efter 1. januar 1985 hørte eternitproduktionen ikke med til disse undtagelser. Det underer, at ministeren har givet denne dispensation og derfor ser bort fra den helbredsrisiko, hun på den måde fortsat udsætter fabrikkens arbejdere for. Antallet af anerkendte tilfælde af asbestose er det sidste år næsten fordoblet i forhold til tidligere år.

Svar (28/2 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

På grundlag af en indhentet udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet kan jeg oplyse følgende:

Under behandlingen af udkastet til asbestbekendtgørelsen i asbestudvalget under arbejdsmiljørådet blev det klart, at det kunne blive nødvendigt efterfølgende at foretage ændringer i bekendtgørelsens bilag samt bestemmelserne om frister. På den baggrund blev bekendtgørelsens § 35 indføjet, ifølge hvilken direktøren for arbejdstilsynet, efter udtalelse fra arbejdsmiljørådet, kan foretage ændringer i bilaget og fastsætte tidsfrister.

Da F. L. Smidths eternitfabrik i efteråret 1983 søgte om forlængelse af fristen i § 4 i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 468 af 13. november 1979, som ændret ved bekendtgørelse nr. 148 af 30. april 1980, om anvendelse m.v. af asbest, sendte direktoratet for arbejdstilsynet ansøgningen til arbejdsmiljørådet med henvisning til § 35 i asbestbekendtgørelsen.

Direktoratet gav i denne forbindelse over for arbejdsmiljørådet udtryk for, at det var positivt stemt over for virksomhedens ansøgning, idet der lagdes vægt på følgende forhold: